

Poslovni broj: 7 St- 61/14-1839 Pž-4006/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU

10. 08. 2018

PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Branke Šabarić Zovko, suca izvjestitelja i Ružice Omazić, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom MESTRA d.o.o. u stečaju, iz Petkovca Topličkog br. 46, OIB 19823739547, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika MERCATOR-H d.o.o., Sesvete, Ljudevita Posavskog 5, OIB 10045107278, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Kos, odvjetnik u Zagrebu, Nodilova 1, protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-61/2014-166 od 25. travnja 2018., u sjednici vijeća održanoj 1. kolovoza 2018.

riješio je

Odbija se kao neosnovana žalba stečajnog vjerovnika Mercator-H d.o.o., Sesvete, i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-61/2014-166 od 25. travnja 2018.

Obrazloženje

Pobijanim, u izreci označenim rješenjem odbijen je zahtjev stečajnog vjerovnika Mercator-H d.o.o., Sesvete, podniet u okviru podneska od 8. veljače 2018., kojim traži da stečajni sudac „iznos od 444.375,00 kn evidentira kao obvezu stečajne mase“.

Prema obrazloženju pobijanog rješenja proizlazi da u konkretnom slučaju u kojemu je parnični postupak okončan odmah nakon što je nastavljen, priznanjem tužbenog zahtjeva od strane stečajne upraviteljice, parnični troškovi i prije i nakon prekida nemaju status dugova stečajne mase, već ih protivna stranka može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik, pozivajući se na odredbe članka 95. stavka 3. i članka 96. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ).

Protiv ovog rješenja žalbu je podnio stečajni vjerovnik Mercator-H d.o.o., Sesvete, osporavajući odluku iz svih žalbenih razloga. Predlaže ovom sudu rješenje ukinuti i vratiti predmet prvostupanjskom sud na ponovan postupak.

Žalitelj u bitnom navodi da ne postoji nadležnost suda za donošenje pobijanog rješenja, budući da se obveze stečajne mase namiruju izvan stečajnog postupka dostavom pravomoćne i ovršne presude FINA-i.

Navodi da je protiv stečajnog dužnika ishodio pravomoćnu i ovršnu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj P-17/2017 od 6. listopada 2017, kojom je naloženo stečajnom dužniku naknaditi stečajnom vjerovniku troškove stečajnog postupka od 444.375,00 kn te da prvostupanjski sud u okviru stečajnog postupka niti dužnik nisu ovlašteni dovoditi u sumnju ispravnost pravomoćne sudske odluke.

Dalje navodi da je stečajna upraviteljica tek 3. listopada 2017., 10 mjeseci nakon nastavka parničnog postupka te čak dvije i pol godine od njegova prekida, dostavila sudu očitovanje iz kojeg je proizlazilo da ne preuzima postupak zbog nedostatnosti stečajne mase. Stoga smatra neosnovanim tvrdnje prvostupanjskog suda iz obrazloženja pobijanog rješenja da je predmetni parnični postupak bio okončan odmah nakon što je nastavljen.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje sukladno odredbi članka 381. i članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 104/17; dalje: ZPP), u vezi s člankom 6. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjsko rješenje pravilno i osnovano na zakonu.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja i preslike dijela spisa stečajnog predmeta u stečajnom postupku nad dužnikom, proizlazi da je podneskom od 8. veljače 2018. (list 1117. spisa) stečajni vjerovnik Mercator-H d.o.o., Sesvete, podnio stečajnom sucu zahtjev da iznos od 444.375,00 kn, s osnove troškova parničnog postupka, evidentira kao obvezu stečajne mase, pozivajući se na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj P-17/2017 od 6. listopada 2017., koja je postala pravomoćna i ovršna 20. listopada 2017.

Predmet spora je priznanje troškova parničnog postupka kao troškova stečajne mase.

Prethodno valja istaknuti, da je sud sukladno odredbi članka 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 6. SZ-a, dužan odlučiti o postavljenom zahtjevu pa se žalbeni navod da ne postoji nadležnost suda za donošenje pobijanog rješenja, ukazuje neosnovanim.

Iz stanja spisa proizlazi da je rješenjem tog suda od 23. studenog 2016. u cijelosti osporena tražbina vjerovnika, ovdje žalitelja u iznosu od 1.476.254,13 kn, te je vjerovnik upućen na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine. Postupak u vezi predmetne tražbine već je bio u tijeku pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu (poslovni broj P-907/2014), te je nakon što je prekinut nastavljen na prijedlog stečajnog vjerovnika.

Nakon nastavka postupka održano je jedno ročište 5. listopada 2017., na kojemu je stečajna upraviteljica Sanja Kraljek navela da se odriče tužbenog zahtjeva i priznaje zahtjev tuženika, jer da je skupština stečajnog dužnika donijela odluku da zbog nedostatnosti stečajne mase za pokriće troškova postupka stečajna upraviteljica ne preuzima vođenje tog postupka.

Stoga je Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, donio presudu na temelju odricanja i na temelju priznanja poslovni broj P-17/2017-22 od 6. listopada 2017., koja je u

međuvremenu postala pravomoćna i ovršna, a kojom je, između ostalog, naloženo tužitelju, ovdje stečajnom dužniku da tuženiku nadoknadi troškove postupka u iznosu od 444.375,00 kn.

Prema pravilnom utvrđenju prvostupanjskog suda proizlazi da se navedeni troškovi parničnog postupka odnose na cjelokupni postupak, dakle za radnje zastupanja tuženika po punomoćniku, odvjetniku i prije i poslije prekida parničnog postupka.

Prema odredbi članka 95. stavka 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ - koji se u konkretnom slučaju primjenjuje s obzirom na trenutak pokretanja ovog stečajnog postupka), parnične troškove koji su nastali do prekida, kao i troškove nastale nakon prekida postupka ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja prekinute parnice prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenog zahtjeva, protivna stranka koja je uspjela u parnici može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik. U protivnom, troškovi parnice nastali nakon prekida namirit će se kao dugovi stečajne mase.

Iz navedene zakonske odredbe jasno proizlazi da svi parnični troškovi nastali do otvaranja stečajnog postupka predstavljaju potraživanja koja se moraju prijaviti u stečajnom postupku i u odnosu na koje je osoba koja ima pravo potraživati te troškove stečajni vjerovnik. Nasuprot tome, u odnosu na troškove postupka koji su u parnici nastali nakon nastavljanja postupka osoba koja ima pravo na te troškove je ili stečajni vjerovnik (ako je stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja parnice priznao tužbeni zahtjev ili se odrekao tužbenog zahtjeva) ili vjerovnik stečajne mase (ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja postupka nije priznao tužbeni zahtjev niti se odrekao tužbenog zahtjeva pa je postupak vođen određeno vremensko razdoblje u kojem su poduzimane određene parnične radnje i završen uspjehom te stranke u sporu).

Prema tome, s obzirom na to da je ovaj postupak započeo prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem-protutuženikom, tuženik-protutužitelj je sve parnične troškove iz ovog postupka koji su nastali do otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem-protutuženikom morao kao stečajni vjerovnik prijaviti u stečajnom postupku, a što prema njegovoj prijavi potraživanja, nije učinio.

Pravilno je stoga, prvostupanjski sud odlučio da u konkretnom slučaju parnični troškovi i prije i nakon prekida nemaju status dugova stečajne mase, već ih protivna stranka može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik (članak 96. SZ-a). Ovo iz razloga što je parnični postupak okončan odmah nakon što je nastavljen, priznanjem tužbenog zahtjeva od strane stečajne upraviteljice.

Žalbeni navodi da su netočne tvrdnje prvostupanjskog suda iz obrazloženja pobijanog rješenja da je predmetni parnični postupak bio okončan odmah nakon što je nastavljen, ukazuju se neosnovanima. Ovo iz razloga što je nakon što je postupak nastavljen održano samo jedno ročište na kojem je ročištu došlo do priznanja zahtjeva tuženika (žalitelja), odnosno odricanja od tužbenog zahtjeva.

Budući da je činjenično stanje potpuno i valjano utvrđeno, da je prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo, te da nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog

postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 6. SZ-a odlučiti kao u izreci ovog drugostupanjskog rješenja.

Zagreb, 1. kolovoza 2018.

Predsjednica vijeća
Mirta Matić, v. r.

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik
Brankica Curman

U. E. B. V. 1796/1018